

teho nicžo domoj njewša, pschetož wón bě hišcže s mjašom na wjele dnjow wobstarany; tola pak šo wulzyschnje swješeli na tajkim wunamkanju. Tak swješeli šo tež na tym, šo bě w morju, hdžež běšče šo kupał, tak wjele rybow namakał, šo by jich tójsšto naložil, by-li někajki rybjazy šak měł. Teho wón hišcže njeměšče, ale wón šebi myšlesče: ty hižo šy došč wězow wudžekał, tak tež rybjazy šak dokonješč. Wješeli, šo bě pschi kupanju tajke sbože měł, wulěse šašo s wody a swobleka šo. Ale wón šo tež wulzy jara srudži, hdnyž na šwoju kochlu a druhu draštu pomyšli, šo jemu to wschitko dołho wjazy dđeržecž njebudže, a ššto budže potom cžinicž, hdnyž ta rospadnje, a s wotkal doštanje druhu. Swojej srudžbje a starosčzi pak staji wón mjesy psches to, šo na Boha pomyšli a šebi thěrlušč šaspěwa: Šštož Bohu wjeršchnemu šo poda —, a džěšče tak špěwajo domoj. Wěšacž rjenje šwěcžesče; Robinson pak pschischedšči domoj šo lehny a špasče kaž cžlowjek, kotrehož žane ške šwědomje njecžwiluje.

Džewjaty wječor.

Nasajtra rano stany Robinson jara šaše a pschihotowa šo na hońtwu. Do šwojeho šacžka natyka pjecženych kulkow a wulki kruč pjecženje, kotryž bě do kofosworješčneho liščza šawalik. Swoju šekerku tykny šebi ša šchryk, kiž měšesče wočoło žiwota šwity. Šchryk, s kotrymž čzynšče lamy łojicž, powišny šebi na ramjo a šadžerny jón pod pažu. Do lěweje ruki wsja šwoju pschedšlónčnu tšechu a do prawizy šwój kij. A tak džěšče, šebi duzy thěrlušč špěwajo. Běšče pak rano šaše a wón wobšankny teho dla, dale wočoło hičž a niz po pucžu, kotryž bě tehdy šchoł, šo by šnadž šašo něššto noweho namakał.